

ÁLLATVÉDELEM

Az Országos Állatvédő Egyesület tagjai és a Magyarországi Állatvédő Egyesületek Szövetségébe tartozó egyesületek tagjai külön előfizetés nélkül, tagdíjuk fejében kapják

AZ „ORSZÁGOS ÁLLATVÉDŐ EGYESÜLET“ ÉS A „MAGYARORSZÁGI
 ≡ ÁLLATVÉDŐ EGYESÜLETEK SZÖVETSÉGÉ“-NEK KÖZLÖNYE ≡
 BUDAPEST IX., ERNŐ-UTCA 11–13. Telefon: József 6–70

Ezen lap közleményeinek utánnyomását nemcsak szívesen megengedjük, hanem tisztelettel kérjük is

Megjelenik egyszer havonként
 Előfizetési ára 1 évre 2 korona

Felterjesztésünk a belügyminiszterhez a községi közíg. tanfolyamok ügyében.

1701—1913. sz.

Nagyméltóságú Miniszter Úr!

A Magyarországi Állatvédő Egyesületek Szövetségének kötelékébe tartozó Sárosvármegyei Állat- és Madárvédő Egyesület hozzánk mint a szövetség központjához azzal a megkereséssel fordult, hogy tennénk lépéseket oly irányban, hogy a Nagyméltóságod 120,000/1913. sz. a. rendeletével újjászervezett községi közigazgatási tanfolyamok tantervébe a községi jegyző szociális feladatai közé az állat- és madárvédelem is besoroztassék.

A kérelmet magunk részéről is feltétlenül indokoltan tartjuk, mert eltekintve attól, hogy az állatokkal való kiméletes és emberséges bánásmód propagálása enyhébb és szelídebb érzéseket visz a tömegekbe, az állat- és madárvédelemnek jelentékeny kihatása van közigazgatási szempontból is, amennyiben a háziállatokkal való kiméletes bánásmód a közvagyon egyik legértékesebb részének az állatállománynak értékét óvja, sőt növeli. A madárvédelem pedig a földművelésre nézve káros rovarok sok millióra becsülhető kártételeitől óvja meg a gazdákat azáltal, hogy a káros rovarokkal táplálkozó hasznos madarakat védi és szaporítja.

Ezeket az érdekeket központi egyesületünk útján több irányú rendszeres működéssel törekszünk érvényesíteni, melyeket röviden következőkben körvonalazhatunk.

Első sorba helyezzük népnevelési akcióinkat, melyet a vallás- és közoktatásügyi miniszteriumnak támogatása mellett a népiskolákban folytatunk.

Nevezetesen előmozdítjuk, ellenőrizzük és fejlesztjük a madarak és fák napjának intézményét, melyet a nevezett miniszterium 1906-ban előterjesztésünkre az ország valamennyi népiskolájában rendszeresített.

Ezen a réven egyesületünk ma már 6087 népiskolával áll összeköttetésben.

1907-ik évben az előbb említett intézmény biztos megalapozása érdekében szerveztük az Országos Ifjúsági Madárvédő Ligát, mely az állat- és növényvilág kimélésén és megbecsülésén alapuló fogadalom révén a népiskolák valamennyi gyermekét egy táborba terelné, melynek már eddig több mint 600,000 gyermeket nyertünk meg.

Évenként kiadunk egy állatvédő és erkölcsös olvasmányokat nyújtó Gyermeknaplót, melyből a folyó

évben már 256,000 példányt juttattunk az iskolás gyermekek kezébe.

A néptanítókat megfelelő útmutatásokkal díj nélkül látjuk el.

A felnöttek körében jóval nehezebb propagandánkat az „Állatvédelem“ című havi folyóirat, melyet igen jelentékeny anyagi áldozattal az ország összes állatvédő egyesületeinek valamennyi tagja kezéhez juttatunk.

Rajta vagyunk, hogy a vidéken minél több az állat- és madárvédelem terjesztésére hivatott egyesületet létesítsünk, melyek száma eddig 36-ra emelkedett.

Ezek körében állat- és madárvédő nyomtatványokat és útmutatásokat terjesztünk.

Addig is, míg az egyesületek hálózata az egész országra kiterjed, kénytelenek vagyunk az állatkínzások és madárüldözések ellen való eljárást a központból a lehetőségig ügykörünkbe venni.

Évégből a magánúton hozzánk érkező feljelentések mellett, a vidéki lapok híreinek feldolgozását is szerveztük és minden tudomásunkra jutott, vagy hozott állatkínzás vagy madárüldözés esetében a szükséges eljárás megindítása végett megkereséssel fordulunk az illetékes hatósághoz, e lépésünkről mindannyiszor a földművelésügyi miniszter úrhoz jelentést teszünk, aki figyelemreméltóbb esetekben az iratokat legtöbb esetben hozzája felterjeszteni rendeli.

Az itt csak röviden és vázlatosan ismertetett intézmények és intézkedések azok, melyeknek felkarolására és támogatására a községi jegyzők figyelmét és közreműködését a községi közigazgatási tanfolyamok keretében megnyerni óhajtánánk.

Tekintve a közigazgatási tanfolyamok számára megállapított tanterv sok és fontos tárgyait, nem gondolhatunk arra, hogy az állat- és madárvédelem tanítása külön előadó feladatává tétessék.

Célunkat úgy véljük, megközelítenők azáltal is, ha Nagyméltóságod a f. évi 120,000 sz. rendelet kapcsával elrendelni kegyeskednék, hogy a községi közigazgatási tanfolyamok ama tárgyainak előadói, amely tárgyak anyagába vagy keretébe az állat- és madárvédelem bevonható ez érdekek gondozására kiterjeszkedjenek és azokat szem elől ne tévesszék.

A tantárgyak ilyen csoportjaiul megemlíthetjük a következőket:

2b. A rendészet keretébe foglalható általában az állatkínzások megakadályozása.

5a. alá a hasznos madarak védelme, azok üldözé-

sének meggátálása, az állatvédelem állatkínzási, állategészségügyi szempontból, továbbá állat- és madárvédő egyesületek alakításának támogatása.

6a. csoport népiskolai oktatás keretébe esnek a népiskolában folytatott állat- és madárvédő akció előmozdítása.

Ezen tiszteletteljes javaslatunk érvényesítése céljából intézkednénk, hogy egyesületünk hivatalos közlönye és valamennyi időszaki kiadványunk egy-egy példányban minden tanfolyamnak megküldessék és emellett összegyűjtve mindazokat a kiadványokat és a szerzők által rendelkezésünkre állított munkák gyűjteményét is, hogy azok a tanfolyamok igazgatóinak rendelkezésére álljanak, melyek az előadók tájékozására alkalmasak.

Általánosságban bátrak vagyunk kijelenteni, hogy ott, ahol a tanfolyamok székhelyén állatvédő egyesület létezik (eddigelé Kassán és Szombathelyen), törekedni fogunk arra, hogy az illető egyesület alkalmas közege a tanfolyam igazgatójával egyetértőleg megállapítandó módoszatok mellett külön előadásokat is tartson.

Az ügy érdekében rajta leszünk azon is, hogy Nagybecskerekén és Marosvásárhelyen állatvédő egyesület alakuljon.

Midőn Nagyméltóságodat kérni bátorkodunk, hogy jelen előterjesztésünk értelmében tett nagybecsű intézkedéséről bennünket is értesíteni kegyeskedjék, mély tisztelettel maradunk,

Budapest, 1913. augusztus 13.

Nagyméltóságú Báró, Miniszter Úr

az Országos Állatvédő Egyesület nevében:

Fodor Árpád s. k.
főtítkár.

marosi Máday Izidor s. k.
elnök.

*

E régi felterjesztésünket, melynek számadatai már nem felelnek meg a mai állapotnak, azon alkalomból közöljük, hogy a nagybecskereki községi közigazgatási tanfolyam igazgatósága a belügyminiszter ur leirata kapcsán a felterjesztésünkben említett állatvédelmi kiadványokat kérte egyesületünkötől. Ezeket oly mennyiségben küldtük meg, hogy a tanfolyam 81 hallgatója közül is kaphat mindegyik 1—2 kiadványt.

Az állatvédő egyesület megalakulása Vácon.

A Váci és Vácvidéki Állatvédő Egyesület március elsején vasárnap tartotta a városháza közgyűlési termében alakuló közgyűlését. Az egyesület alakításán már régóta fáradozik az Országos Állatvédő Egyesület. A főtítkár előadást tartott, Pálosi Ervin segédtitkár pedig többször járt Vácon ebben az ügyben. Most végre Skála Ferenc m. kir. állatorvos buzgósága folytán megalakult az egyesület. Az országos központból Chernel István alelnök és Häsner Károly titkár volt kint a megalakuláson. A gyűlést Bárdos Ernő városi

tanácsos nyitotta meg, mely után Chernel István tartotta meg előadását az állatvédő egyesületek hivatásáról és működéséről.

Beszédét azzal kezdte, hogy a világ mai haladása, a kultúra fejlődése meghozza-e az emberiség boldogságát? Az emberi lélek két tényezője, az ész és a szív között nincs meg a kellő harmónia és általában az értelem az érzelem rovására hatalmasodott el. Ennek eredménye a mindjobban elnyomuló materializmus. Ezek a dolgok arra intenek bennünket, hogy működésünk folyamába belevigyük szívünk melegét is. Azon törekvéseknek tehát, melyek e nemes érzület fejlesztését ápolják, eléggé meg nem becsülhető jelentőségük van s kiválóan szükségesek az oly egyesülések, melyek az emberies érzés terjesztésére és szítására hivatottak. Ezek sorában kiváló helyet foglalnak el az állatvédő egyesületek, mert a lelki nemesség kialakulását ápolják s így a humanizmus nevében működnek.

Akik azzal érvelnek az állatvédelem ellen, hogy előbbre való az emberek védelme, azok csak kicsinyes kibuvót keresnek, mert aki az állat kínjain nem sajnálkozik, az nem tud sajnálkozni embertársai szenvedésén sem.

Az állatvédelem munkaköre nagyon gazdag és sokoldalú. Nem csak arra szorítkozik, hogy lehetőleg enyhítse az állatvilág szenvedéseit, hanem igyekszik szabályozni az emberek és állatok viszonyát, felvilágosítja a tudatlanságot és támogatja a hatóságot az állatvédelem érdekében alkotott törvények végrehajtásában, illetőleg igyekszik ezek hézagainak pótlására.

Ha szeretünk hivalkodni azzal, hogy mi vagyunk a teremtés urai, ne feledjük el, hogy a jogok kötelességekkel járnak és ha az állatokat felhasználjuk céljainkra, cselekedjük ezt úgy, hogy fölösleges fájdalom ne érje őket.

De nemcsak ethikai, hanem esztétikai alapja is van az állatvédelemnek. A fenséges természet, az örök szépnek ez az ős forrása pazarul mutogatja azon megkapó, elragadó képeket, mozzanatokot, melyekben az állatvilágnak olyan nagy szerepe van. Szokásaik, tulajdonságaik sokszor megközelítik az emberét, sőt néha túl is szárnyalják azt. A kutya hűsége, az anyamadár szülői szeretete, a csattogó fülemile bája, a sas fensége és még a számtalan szebbnél szebb szépség és szívhezható mozzanat, melyet lépten-nyomon megfigyelhetünk.

Ezeknek az esztétikai élvezeteknek biztosítása, illetve fejlesztése egyik legjelentősebb feladata az állatvédő egyesületeknek.

Ha valaki azt mondaná, hogy az esztetika és az ethika nem elégséges az élethez, az nézzen körül, hogy hiszen élelmünk, ruházódásunk, munkaerőnk jó része az állatvilágból kerül ki, és a közvetlen szolgálatunkra álló házi állataink mellett ott vannak azok a vadon élők, amelyek közvetve markolnak bele gazdasági életünkbe, mint pl. a rovarirtó madarak.

Hogy milyen fontos kellékei ezek gazdasági életünknek, azt minden gazdálkodó tudja, épen azért oda kell irányulni az állatvédelem működésének, hogy ezek a madarak ne csak védelemben részesüljenek, hanem módot kell adni nekik a szaporodásra is, mesterséges

úton, odvak és etetők felállításával, a ráfordított munka bőségesen meghozza gyümölcsét. Kőszeg vidékén pl. 1908-ban a galagonya pille mindent elpusztított, kivéve ott, ahol mesterséges odvak felállítása folytán a madarak megmentették a fák terméseit. A kék cinege megfigyelésekor 475-ször vitt fiókáinak rovarfalatot, a szürke légykapó pedig 537-szer. A Hegendorf féle automatikus „terragraf” megfigyelte, hogy 32 fecskéfészek fiókái egy hónapban 3 millió rovarra költöztek el, a kis őszapó pedig egyetlen nap 2000 hernyócskát és rovarot fogott fiókáinak.

Nagyon fontos még az állategészségügy is. Például a veszettség és a járványok az állatok között mind megszűnnének, gondos ápolás mellett.

Az egyesületeknek legfontosabb működési módja a romlatlan és friss benyomásokra jobban hajlandó gyermeki lelkek megnyerése, melyben már is nagy támasz az iskola és az ifjúsági madárvédő ligák, valamint az újabban megvalósított madarak és fák napja és a cserkész mozgalom is, melyek körébe tartozók fogadalmat tesznek az állatvédelemre és az állatvilág életének megfigyelésére, mely feltétlenül az állatszereetre vezet.

Mindezek biztosító jelek a jövőre nézve, s megnyugvással tölthet el az állatvédő egyesületek folytonos szaporodása is. Remélhetünk tehát egy önzetlenebb és fásultság nélküli jövőt, amikor a gépek zakatolása nem nyomja el sziveink dobogását.

Hálás köszönetet mondott ezután előadó közönségének és tolmácsolta az anyaegyesület üdvözlését, melynek támogatására a váci egyesület mindenkor számíthat.

A főntebb nagyjából vázolt gyönyörű előadást a közönség lelkesen fogadta és melegen ünnepelte Chernel Istvánt. —

A nagy szaktudású előadás után az egyesület ki-mondotta megalakulását és csatlakozott az Állatvédő Egyesületek Magyarországi Szövetségéhez, és az alapszabályokat kevés módosítással elfogadták. Az alapszabályok földművelésügyi miniszteri jóváhagyásáig csak ideiglenes tisztikart választott a közgyűlés, még pedig elnökül Bárdos Ernő v. tanácsost, titkáru Skála Ferenc m. kir. állatorvost és pénztárosul Nagy Sándor v. szám-tisztet

Chernel Istvánt dr. Göndör Sándor v. főjegyző üdvözlölte megjelenéseért és a hallgatóság köszönetét fejezte ki neki, élvezetes előadásáért. Bárdos Ernőnek és Skála Ferencnek, ambiciózus, lelkes munkálkodásukért, mellyel az egyesületet megvalósították, Ivánka Pál főszolgabíró mondott köszönetet. Hollós Sámuel azon előterjesztést tette a közgyűlésnek, hogy hasson az iskolákra az azok körében megvalósítandó madárvédő liga ügyében; erre Bárdos Ernő elnök kijelentette, hogy az egyesület munkaprogramjába föl van véve. Ezek után az elnök a közgyűlést bezárta.

A borjúk erőszakos itatása.

Az Országos Állatvédő Egyesület részben kapott értesülések révén, részben állatvédő felvigyázójának jelentéseiből tudomást nyert arról, hogy a székesfőváros környékéről ide vásárra hozott szopós borjúkat a tulajdonosok, illetőleg azok alkalmazottai, liszttel és meleg vízzel erőszakosan itatják, illetőleg tömik, hogy súlyban gyarapodjanak.

Talán mondanunk sem kell, hogy ez az eljárás állatkínzás és emellett a vevőkkel szemben csalás is.

Ebből kiindulva, az Országos Állatvédő Egyesület kötelességének tartotta, hogy az erőszakos borjúitáson rajtakapott egyének ellen indítandó eljárás érdekében az illetékes hatóságokat megkeresse. Nevezetesen megkereste evégre a székesfőváros X. kerületi rendőrkapitányát és a gödöllői főszolgabírót.

Az egyesület egyúttal felkérte Pest-P.-S.-K. vármegye alispánját, hogy saját hatáskörében intézkedjék az említett üzelmek megakadályozása érdekében.

Az egyesület mindhárom irányban tett lépéseiről a földművelésügyi miniszter úrhoz is jelentést tett.

A gödöllői főszolgabíró a tetteseket a bizonyítékok hiányossága folytán felmentette. A székesfőváros X. ker. rendőrkapitánya ellenben négy vádlottat egyenként 30—30 K. pénzbüntetésben marasztalt el.

Pest-P.-S.-K. vármegye alispánja elismerésre méltó módon járt el, mikor a következő rendeletet adta ki:

„38784—1913. kig. szám. A budapesti vásárra szállított borjúk mesterséges kinzó etetése és itatása. Valamennyi főszolgabíró és polgármester úrnak, valamint az összes községek előjáróságainak. — Miután tudomásomra jutott azon körülmény, miszerint különösen a székesfőváros környékén levő községekben és útmenti vendéglőkben a budapesti borjúvásárra igyekvő kereskedők — nyereségük céljából — az általuk szállított borjúkat vízzel és meleg vízzel készített lisztkeverékkel erőszakosan, tehát kinzó módon megtöltik, felhívom, hogy rendőri közegeiket szigorúan utasítsák arra, hogy ezen borjúkereskedőket állandóan tartsák figyelemmel és ha a jelzett kihágást tapasztalják, arról tegyenek azonnal jelentést. — A főszolgabíró és polgármester uraknak! Felhívom, hogy mihielyt ezen kihágás tudomásukra jut, az illetők ellen az 1879. évi XL. t.-c. 86. §-a alapján a megtorló intézkedést tegyék meg. — Budapest, 1913 november 28-án. F a z e k a s, alispán.“

Az Országos Állatvédő Egyesület mindezekről a földművelésügyi miniszterhez is jelentést tett és hivatkozott ismételtén tett ama felterjesztéseire, melyekben azt kérte, hogy az állatvédelem törvényes szabályozása az állategészségügyi törvény keretében oldassék meg oly módon, hogy minden állatkínzás, sanyargatás stb. az állategészségügyi törvénybe ütköző kihágásnak minősítettessék; annak meghatározása pedig, hogy mi állatkínzás, a miniszter által kiadandó végrehajtási rendeleteknek tartassék fenn.

Az egyesület utalt arra, hogy a borjúknak súly

gyarapítás céljából üzött erőszakos itatása állatkínzás, de család is. Ennek a gyakorlatnak törvényes üldözése abban az esetben, ha az egyesületnek az állategészségügyi törvényre vonatkozó kérelmét a miniszter figyelembe venné, a végrehajtási rendeletben volna megállapítható. (2915/1913).

Egyesületi és szövetségi hírek.

Az Országos Állatvédő Egyesület köréből.

Vargha Gyula dr. államtitkár. Vargha Gyula dr.-t, a központi statisztikai hivatal igazgatóját és a Kisfaludy Társaság titkárát a kereskedelemügyi miniszter államtitkárrá nevezte ki. Az Országos Állatvédő Egyesület régi ügybarátjának meleg üdvözlését fejezte ki ez alkalommal az elnökség.

Köszönet a hírlapoknak. Az állat- és madárvédelem iránt való érdeklődés ébresztésére alkalmas közleményekért az O. Á. V. E. a következő hírlapoknak mond őszinte köszönetet: Brassói Lapok (II. 12.), Bajai Hírlap (II. 22.), Alkotmány (II. 10.), Rábaközi K. (II. 15.), Szabolcsi Hírlap (II. 21.), Krassószörényi Lapok (II. 12.) — (350—1914.) — Miskolci Napló (II. 13.), Győri Friss Ujság (II. 8.), Pécsi Napló (II. 10.), Kecskeméti Lapok (II. 12.) — (420—1914.)

Kegyeletes alapítvány. Káplán Gyula Székesfehérvárott elhunyt kis testvérének, Káplán Lajoskának emlékére az O. Á. V. E.-nél ötven korona alapítványt tett, azzal a rendeltetéssel, hogy az alapítvány kamatainak a fejében az O. Á. V. E. évenként Gyermeknaptárakat osztasson ki a székesfehérvári református népiskola szegényebb sorsú gyermekei között. Az O. Á. V. E. az alapítványt köszönettel elfogadta és — bár az alapítványt csak most vette kézhez és így kamattal még nem rendelkezik, mégis már az ideai naptárból küldött 20 példányt a nevezett iskolának kiosztás végett. (483—1914.)

Budapesti madárretetők. Schöck Frigyes, az „Edison“-kávéház főpincére, a megmaradt kenyér- és süteményhulladékok nagy mennyiségét juttatja már hosszabb idő óta naponként Rerabek József gyári igazgató buzgó egyesületi tagunkhoz, aki állandóan ellátja élelemmel a galambokat és más madarakat — nagyobb mértékben — a főváros különböző részein. Fogadják a nemesszívű állatvédők ezúton az Országos Állatvédő Egyesület elnökségének hálás köszönetét.

Rhade Károly székesfővárosi kertigazgatónak, ki az O. Á. V. E. kötelékébe több tagot ajánlott, az egyesület meleg köszönetét fejezte ki. (396—914.)

Választmányi és végrehajtó-bizottsági ülés. Az Országos Állatvédő Egyesület választmánya és a Magyarországi Állatvédő Egyesületek Szövetségének végrehajtó-bizottsága március hó 16-án d. u. 4 órakor az elnök lakásán (VI., Aréna-út 108) együttes ülést tartott. Napirend ez volt: 1. Elnöki bejelentések, legutóbbi jegyzőkönyv bemutatása. 2. Főtítkári jelentés. 3. Jelentkezett megbízottak felvétele. 4. Jelentés gróf Andrássy Dénes hagyatéka tárgyában. 5. A macskaadó iránt a földmivelésügyi miniszterium által tett kérdés tárgyában tartott értekezletekről jelentés és határozathozatal. A szövetséges egyesületeket felkérjük, hogy amennyiben képviselőjük meg nem jelenhetik, e kérdésben esetleg írásbeli nyilatkozatukat küldjék be az ülés napjáig. 6. Indítványok. Részletes tudósítást jövő számunkban közlünk.

Eb-szájkosár kérdését vetette fel a zágrábi állatvédő egyesületnek az O. Á. V. E.-hez intézett átirata, melyben említi, hogy ezentúl a szájkosár Zágrábban is kötelező. Az O. Á. V. E.-től azt kérdezte a zágrábi egyesület, hogy melyik a legjobb szájkosár és hol lehet beszerezni? Az O. Á. V. E. átiratban értesítette a zágrábiakat, hogy azt, hogy melyik a legjobb szájkosár megállapítani alig lehet. Kiváló szakférfiak megkérdezése után ajánlatosnak mondotta, a Weyel vagy Steinbach-féle szájkosarakat, melyek beszerzési forrását is megnevezte. Ugyancsak illetékes oldalról ajánlották a bécsi Hundewaschanstalt, (Gartenbau Gesellschaft Gebäude) szájkosarait, melyek sodronyfonattal vannak ellátva úgy, hogy a harapás nem lehetséges. Egy igen helyes állatvédő szempontból szólott a kérdéshez egyesületünk egyik igen előkelő nő tagja, aki röviden abban foglalta össze nézetét, hogy minden szájkosár jó, mely nagyobb az eb fejénél. Az O. Á. V. E. a zágrábi egyesületnek a szükséges nyomtatványokat is megküldötte. (226—914).

Hatósági eljárás állatkínzás tárgyában. Nagy elégtétellel teszünk említést arról, ha az eljáró hatóságok az állatvédelem érdekében nagyobb ügyszeretetet tanúsítanak. Egy állatkínzási esetben az O. Á. V. E. a IX. ker. előjárósághoz fordult, mely a ker. állatorvost bizta meg. Ennek jelentéséből kiemeljük a következőket:

H. M. istállózott lovait október 23-án megvizsgáltam. 5 darabot egészségesnek, elég tűrhető állapotban és közepes munkára alkalmasnak találtam; egy darabot azonban lesóványodva az istállóban fekvé találtam és minthogy felkelni nem tudott, annak kiirtását és az állategészségügyi telepre leendő szállítását ajánlottam a tulajdonosnak, amit az meg is tett. Tekintettel a feljelentésre, szükségesnek találtam az 5 darab lovat továbbra is megfigyelni. A lovak megfigyelése céljából még október hó 30-án, november 5, 14 és 23-án mindenkor a déli etetés idejében megjelentem és meggyőződtem, hogy a lovak elég jó minőségű és mennyiségű zabbal és szénával lesznek etetve és elég jó gondozásban részesülnek, csak a kelleténél többet hajtatnak. (1690—913).

Állatkínzás és madárüldözés. Nagyváradról Sz. D. beadványt intézett a földmivelésügyi miniszter úrhoz, melyben a madarak üldözését panaszolta és alkalmas nyomtatványokat kért, hogy azokat kiosztassa. A miniszter úr a beadványt az O. Á. V. E.-tel is közölte, mely a rendőrkapitányhoz fordult, a beadvány szerzőjét értesítette és a kívánt nyomtatványokkal ellátta továbbá intézkedését közölte a nagyvárad állatvédő egyesület elnökségével. (323—914).

A „Győri Híradó“ és „Friss Ujság“ szerint E. J. kocsis ellen állatkínzás miatt feljelentés történt. Az O. Á. V. E. a rendőrfőkapitányt megkereste, hogy az eljárás eredményét közölje. (336—914).

A „Győri Híradó“ szerint Sz. András kocsis ellen állatkínzás miatt feljelentés történt. Az O. Á. V. E. a rendőrfőkapitányt megkereste, hogy az eljárás eredményét közölje. (370—914).

A Nyiregyházaán megjelenő „Szabolcsvármegye“ febr. 17-iki száma szerint F. J. taligás ellen állatkínzásért eljárás indult meg. Az O. Á. V. E. megkereste a rendőrkapitányt, hogy az eljárás eredményét közölje. (380—914).

Kassán, a csermely völgyben a Kaschauer Z. febr. 14. száma szerint egy kutyán felháborító állatkínzást követtek el. Az O. Á. V. E. a rendőrkapitányt megkereste, hogy a tettést nyomoztassa. (400—914).

D a m ú s á n, Zalamegyében az Alsólendvai H. szerint V. S. módos gazda tehenét összeszurkálta. Az O. Á. V. E. az illetékes főszolgabíró megkereste, hogy az eljárás eredményét közölje. (340—914).

A Magyaróvárott megjelenő „Mosonvármegye“ című lap február 12. száma szerint február 9-én a járókelőket megbotránkoztató állatkínzás történt. Az O. Á. V. E. az illetékes főszolgabíróhoz fordult intézkedés végett. (390—914).

A Pécssett megjelenő „Dunántúl“ című hirlap november 26. számából értesült az O. Á. V. E., hogy ott Sz. M. kubi-kos állatkínzást követett el és ellene a rendőrség eljárást indított. Most az O. Á. V. E. kérésére a pécsi rendőrkapitány közölte, hogy a tettest 1 napi elzárásban és 5 K pénzbüntetésben marasztalta el. (313—914).

Kalocsán a „Kalocsai Néplap“ jan. 21. száma szerint a csendőrség három kalocsai lakost madárfogdosáson rajtakapott, a madarakat szabadon bocsátotta, a tetteseket pedig feljelentette. Az O. Á. V. E. felkérte a kalocsai főszolgabíró, hogy a tettesek ellen indított eljárás eredményét közölje. (320—914).

N a g y k a n i z s á n a „Zalai Hirlap“ jan. 24. száma szerint madárüldözés folyik. Az O. Á. V. E. a rendőrkapitányhoz fordult megfelelő intézkedés érdekében. (330—914).

T a t á n a „Tata és Tóváros“ c. hirlap jan. 24. száma szerint előfordult állatkínzás ügyében az O. Á. V. E. a hatóság-hoz fordult a tettes kinyomozása és eljárás indítása végett. (310—914).

A N a g y v á r a d o n megjelenő „Tiszántúl“ c. hirlap hosszabb közleményben felháborító állatkínzást panaszol, mely 3 és fél órán át botránkoztatja a járókelőket. Az O. Á. V. E. felkérte a rendőrkapitányt, hogy a tettest nyomoztassa és eljárást indítson. (300—914).

S z é k e l y u d v a r h e l y e n a z „Udvarhelyi Híradó“ febr. 1. számában megjelent hosszabb felszólalás szerint az állatkínzások mindennaposak. Az O. Á. V. E. a rendőrkapitányhoz fordult a nevezett lap szerkesztőségét pedig felkérte, hogy állatvédő egyesület alakítására irányuló mozgalmat indítson. (170—914).

B a r c s o n a z O. Á. V. E.-hez érkezett magánlevélben foglalt panasz szerint, bizonyos egyének iparszerűen foglalkoznak a madarak fogásával. Az O. Á. V. E. a barcsi főszolgabíró megkereste, hogy a madárüldözők ellen megfelelő módon járjon el. (409—914).

A szövetséges egyesületek köréből.

A Szentgotthárd és Vidéke Á. V. E. február 26-án választmányi ülést tartott. Jelen voltak dr. Kiss Elemér elnökle alatt: Gebaur Izor, Huber Miksa, Balog Simon, Urweisz József, Pum Károly és dr. Schaffer Emil.

Az elnök sajnálattal jelenti, hogy a megbízottak intézményét helyi viszonyok és vállalkozók hiánya miatt bevezetni, meghonosítani nem sikerült.

Az elnök indítványára a választmány elhatározza, hogy rendes évi közgyűlését f. évi március hó 22-én a városház nagytermében tartja.

Az elnök indítványára a választmány jegyzőkönyvi közönetet mond Gebaur Izor cisztr. alperjel, Huttkay László dohánygyári igazgató uraknak és Hülle Katalin óragyári igazgató

úrnőnek azon különös és buzgó fáradozásaiért, amellyel a madarak etetését saját költségükön rendszeresen folytatták.

Pum Károly alelnök jelenti a következőket:

1. A bajai állatvédő egyesület megkereste egyletünket az utcákra illetőleg falakra függesztendő állatvédelmi táblácskák jelmondataiért, amely megkeresésnek az elnökség készséggel tett eleget.

2. A Szentgotthárdi Takarékpénztár 20 K-t, az Őrségi Takarékpénztár 20 K-t, a Gyanafalvai Takarékpénztár 10 K-t és az Ipar- és Gazdasági Népbank 10 K-t adományozott az egylet céljaira, — az adományokért a választmány hálás köszönetet mond.

3. Reischl Gyula választmányi tag felkérésére Zalaszentgrótra küldtünk propaganda füzetecskéket, iratokat — az állatvédelmi eszme terjesztése, esetleg egylet alakíthatása céljából.

4. Baumgartner Ferenc c. kanonok, királyfalvai esperes elhalálozott. Halálát a választmány, mint vál. tagét szomorú részvétellel tudomásul veszi.

5. A berlini állatvédő egyesülettől a szokásos iratkákat és képes lapokat megkaptuk.

6. Alelnök a rendőrbiztos személyesen felkérte, hogy alantassait az állatvédelem tekintetében oktassa ki, hogy fokozott figyelemmel kísérjék az esetleges állatkínzásokat, amit nevezett készségesen meg is ígért.

7. Az év folyamán 22 darab új fészekodut osztottunk ki. Az egylet fennállása óta 770-et. Azonkívül 2 darab új etető asztalt állítottunk fel, az egylet fennállása óta 45-öt.

8. A helybeli főszolgabírósg Sebők János köcsist 4 koronára büntette állatkínzásért. Éneklő madarak fogdosásáért a csendőrség feljelentésére Unger Károlyt 10 koronára büntette. Azonkívül több fiatalkoru gyermeket dorgálásra ítélte a szolgabírósg éneklők fogdosásáért. Siklóssy Fanny köröstyéni igazg. tanítónő feljelentést tett egy köröstyéni asszony ellen, hogy éneklő madarokat fogdos és eladja, a feljelentést áttettük a szolgabírósgához.

A Vasvári Állatvédő Egyesület 1914. február 8-án tartotta évi rendes közgyűlését. Regensperger János elnök üdvözlőlvén az egybegyűlt tagokat, megnyitja az ülést; megemlékezik az egyesület céljáról és buzdítja a jelenlevőket az állatvédelem felkarolására, Kovács József titkár előterjeszti jelentését az egyesület múlt évi működéséről:

„Egyesületünk a múlt évben is eredményesen működött. A hasznos madarak egész télen át rendes védelemben és etetésben részesültek. A madárvédelmi munka javarészt a fiúiskola tanulói végezték. Nagy számmal készítették odukat és etető asztalokat, melyeket kertekben és bokros helyeken helyeztek el, úgy hogy községünk majdnem minden házában van már néhány odu és egy-egy etető asztalka. Az egyesület által kihelyezett oduk száma 300. A hasznos madarak állandó és bő élelmezésben részesültek. Ezt a munkát is a gyermekek végzik, sőt táplálékról is gondoskodtak, amennyiben e célból napraforgót termelnek, összegyűjtik ősszel a tökmagot s elveszik téle. Így egyesületünknek eddig nem kellett pénzt áldoznia táplálékra; az idei hosszú tél folyamán azonban már kifogytak a gyermekek az élelmiszerekből és így az egyesület pénztára terhére történik most az etetés.

A madárvédelmi munkakedv fokozására kiosztottunk a gyermekek között 250 darab — az Orsz. Állatvédő Egyesület által kiadott — gyermeknaptárt. Az egyesület tagjai között kiosztottuk az Orsz. Állatvédő Egyesülettől érkezett „Állatvédelem a kertben“ és „Gyakorlati állatvédelem“ című füzeteket.

Állatkínzásért beleavatkozásra nem volt szükség.

Egyesületünknek jelenleg 57 tagja van. Új tagok gyűjtésére taggyűjtő-ívek bocsátattak ki. Itt meg kell említenem, hogy a földműves-osztályból — melynek elsősorban érdekében van az állatvédelem — sajnos, igen kevés tagunk van. Az első 3 évi tagsági kötelezettség leteltével — sajnálva azt a csekély tagsági díjat — egymásután jelentették az egyesületből való kilépésüket, úgy hogy a földművesek közül mostan csak egynehány tagunk van.

Egyesületünket évenként adománnyal támogatják: Vasvár község évi 20 koronával, Vasvári Takarékpénztár 10 koronával és a Hegyháti Takarékpénztár 10 koronával.

A közgyűlés a jelentéseket tudomásul veszi, s az adományozóknak jegyzőkönyvi köszönetet szavaz.

Hajgató Gyula pénztáros betérjeszti számadását, mely rendben találtatott. Eszerint előző évről pénztármaradvány és bevétel volt 267-64 korona, kiadás 99-98 korona, 1913. évről pénztármaradvány 167-66 korona.

Elnök indítványozza, hogy — miután az egyesület által felállított üveg etető asztalkák kitűnően beváltak — állításon föl az egyesület még 2 olyan etetőasztalt. A közgyűlés az indítványt elfogadja s elhatározza, hogy az egyik asztalt a káptalan, a másikat a fiúiskola előtti bokros helyeken állíttatja föl. A határozat végrehajtásával a titkár bizatik meg. 346—1914.

A Kassai Állatvédő Egyesület az O. Á. V. E.-hez küldött tudósítása szerint minden állatkínzási esetben, mely értésére esett, a rendőrfőkapitányhoz fordult orvoslás végett. De ezen felül is megkereste több ízben a rendőrfőkapitányt, hogy a teherfogatok túlterhelése ellen intézkedjék. A rendőrfőkapitány mindig a legnagyobb előzékenységgel járt el és az élesvasalás hiányáért az illetőket mindannyiszor megbüntette. Az egyesület továbbá azt az épen helyes megkeresést intézte a rendőrfőkapitányhoz, hogy intézkedjék, illetőleg tessen lépéseket az iránt, hogy a területén kötelezővé tétessék az, hogy minden szekéren a gazda nevét jelző tábla alkalmaztassék. 366—1914.

A Kraszósztörényi Állatvédő Egyesület érdemes alelnöke, ismert szakírónk Tafferner Béla „Téli madáretetésünk” cím alatt újszerűtettel teljes hosszabb közleményt írt a Kraszósztörényi Lapokba. Buzgó felhívást intéz a közönséghez a madarak téli etetése érdekében. Panaszt emel, hogy az Erzsébet parkban elhelyezett madáretetőt meglöpi és rombolják, úgy hogy az egyesület háromszor volt kénytelen megújítani és mivel a madárüldözők az etetőhöz gyülekező madarakat rendszeresen fogdosták, az egyesület kénytelen volt ezt a madár- etetőt megszüntetni. Az egyesület zárt helyekre helyezi az etetőket, ahol egyesek elismerésre méltó módon támogatják az egyesületet. Így Molnár Dezső honvédezredes bőségesen láttatja el a kaszárnya udvarán levő madáretetőt. Az ezredes fészekodvakat is alkalmaztat, hogy a legénység ezekkel is megismerkedjék. A közlemény megnevezi Kovács Imre főhadnagyot is, mint buzgó madárbarátot továbbá, Sticsinszky kereskedőt és Feldmann M. népbanki tisztviselőt.

A Sárosvármegyei Állatvédő Egyesület jelentése szerint az eperjesi rendőrfőkapitány, Saly György, erélyesen jár el a madárüldözők ellen és legújában is W. K. és G. P. terhelteket ötven-ötven K pénzbüntetésben, illetőleg megfelelő elzárásban marasztalta el, az előtalált tizenhét énekes madarat elkoboztatta és szabadon bocsájtatta, A rendőrfőkapitány közegei éber szemmel őrködnek és ujabban ismét madarakat foglaltak

le, a madárfogással üzletszerűen foglalkozó egyéneknél, kiknek kihágási ügye most van tárgyalás alatt. Az egyesület Saly György rendőrfőkapitánynak erélyes eljárásáért köszönetet mondott, melyhez az Országos Állatvédő Egyesület is szívesen csatlakozik. 422—1914.

A Miskolci Állatvédő Egyesület titkárának, Koncs Sándor tanárnak jelentéséből: Az Unger és Hoffmann drezdai cégtől rendelt diapozitívek az egyes madárfajokat szép színes kivitelben, foglalkozásaik közepette, elég hűen ábrázolják, jellegzetes tulajdonságaik már a képről is leolvashatók s így minden szemlélőnek nemcsak gyönyörűségeit, hanem tanulságot is nyújtanak. (Áruk aránylag olcsó, mert a legdrágábbja is csak 2 márka 75 fillér, nálunk meg a legolcsóbb színes is 4 korona).

Eddig következő előadásokat tartottam: január 13-án áll. polgári fiúiskolának, jan. 16-án áll. polgári leányiskolának, jan. 20-án áll. elemi iskolának (Kun I.-utca), jan. 30-án a városháza nagytermében a felnőtteknek, amikor is az Ornithologiai Központtól kölcsönkért 34 diapozitívvel egészítettem ki sorozataimat. 1914. február 13-án a ref. és a kültelki állami iskoláknak, 1914. február 21-én Mezőkövesden a matyóknak.

Az iskolák előadásaira a kir. tanfelügyelő, Hidvégi Benő szíves volt rendelkezésemre bocsátani a polg. fiúiskola tornatermét, sőt még fűtést is engedélyezett.

A vidéki előadásokat a Borsodmegyei Gazdasági Egyesület titkárával, Vértessy Tivadarral együtt tartom, t. i. ő egy óráig, a második órában pedig én, Vértessy Tivadar titkár ugyanis a gazdasági egyesület sorozatos előadásai közé három állatvédelmi is fölvettem és a vetítógépet is ő adta. Előadásaimat mindig százakra menő hallgatóság előtt tartom, a február 13. előadásomon pedig közel 600 tanuló volt jelen.

Példám utánzásra talált a diósgyőri vasgyárban, ahol az igazgatóság hozatta meg a diapozitíveket s most egyremásra tartják az előadásokat, hol az ifjuságnak, hol a felnőtteknek.

E mellett etettük a madarakat. Elfogyott 3 métermázsa kendermag és 35 kg. madárkalács. Az egyesület 24 nagy galambduc etetőben látta el naponkint eleséggel az éhezőket, a magánosok pedig a részükre meghozatott 8 Antispaz etetőn kívül számos sajátkészítésű alkotmányban gyakorolták a jótékonyt és a madárvilággal szemben.

Életbe léptettük továbbá a megbízottak intézményét egyelőre 35 taggal s örömmel jelezhetem, hogy alig 3 éves működésünknek kedvező eredményei lépten-nyomon mutatkoznak: a tanuló ifjuság vetélkedik a madarak gondozásában s a felnőttek is — az intelligens elem — komoly érdeklődéssel kísérik a dolgot.

A Szolnoki Állatvédő Egyesület meghívására Fodor Árpád tanár, az Országos Állatvédő Egyesület főtitkára, március hó 18-án délután 6 órakor állatvédelmi előadást tart Szolnokon, a városháza dísztermében. Winter András elnök és Báthly Áttila jegyző jelentik, hogy a taggyűjtések serényen folynak és remélik, hogy az egyesület tagjainak a száma a kétszázat el fogja érni.

A Nyiregyházi Állatvédő Egyesület titkára, Kubacska István tanító, megragad minden alkalmat arra, hogy élőszóval és írással terjessze az állatvédelmi ismereteket. Február 19-én Macsánsszky Lajos tanítónak a gazdasági egyesületben tartott szőlészeti előadása után is felkérte a jelen volt gazdákat, hogy a hasznos madarakat, a földműves ezen ingyen napszamosait, védelmezzék és gyermekeiket is szoktassák rá azok védelmére. Az előadáson jelen volt dr. Ujfalussy Dezső főispán, dr. Erdőhegyi Lajos főispáni titkár, Kanizsay Tibor kir. gazd. felügyelő, dr. Witt

György kir. tanfelügyelő, Kertész Bertalan rendőrfőkapitány, Paulik János igazgató-lelkész, Balla Jenő egyházi felügyelő, az állatvédő egyesület ügyvivő alelnöke és még sokan, különösen a szőlősgazdák közül.

Az Esztergomi Állatvédő Egyesület jelentése szerint a téli etetés az idén igen szorgos volt. Az egyesület etetőiben elfogyott 50 darab etetőkarika, 55 kg. napraforgómag, továbbá friss marhafaggyú és tökmag. A közönség is kivette részét a madár-etetésből. Eredménykép jelenti az egyesület, hogy a piacon évek óta nem árulnak elfogott madarakat. (443—1914.)

Állatvédelem Oránban.

A nyáron Észak-Afrika néhány kikötővárosát látogattam meg, így jártam Tunisban, Algirban, Oránban és Tangerben is. Állatvédelmi szempontból azonban — sajnos — nem sok épületes dolgot tapasztaltam. Az egyes kikötőkben sok volt a túlterhelt szármár, öszvér s ezekkel bizony nem a legkíméletesebben bántak.

Annál kellemesebb meglepetésben volt részem, mikor az oráni kikötőbe érve, nem hallottam a többiben megszokott ostorcsattogást, amellyel a túlterhelt állatokat nógatják, sem azt az éktelen kiáltozást, amely az elakadt öszvér hasztalan erőlködésének rendes kísérője szokott lenni.

Orán francia birtok és Algeria Orán tartományának fővárosa. Az Atlas hegység tövében fekszik s a kikötőtől meredek út vezet fel a hegyoldalra elterülő városba.

Bárhova tekintetem e csinos városban, mindenütt az állatok szeretete ötlött szemembe, amely különösen szembetűnő volt az igen nagyforgalmu kikötőben. A kőszenes kocsikba hosszú sorban, egyik a másik elé 7—8 jól gondozott öszvér volt fogva. Ostorról szó sem volt, sem elakadásról. Az öszvérek könnyen és vígan húzták hegynek fölfele terhüket.

Még kellemesebb volt azonban a meglepetésem akkor, mikor a városba fölértem.

Főterén, a Place d'Armeson, Sidi Brahim szobraival szemben van a Hotel de Ville, a városháza. Falába aranybetűs márványtábla van illesztve, amelyen a Societé protectrice des animaux francia és arab nyelven figyelmezteti a lakosságot, hogy 5—15 frc. pénzbírsággal s ezenfelül 5 napi elzárással büntetődik, aki az állatokkal kíméletlenül bánik.

Az 5 napi elzárás a benszülött arabokra nézve elég súlyos büntetés, mert tudvalevő, hogy az arab börtönökben a rendőri kihágás miatt néhány napi elzárásra ítélteteket nem élelmezik s ezek csak abból élnek, amit jószívű, többnyire idegen látogatók az e célra kitett tálcára alamizsnaként tesznek. Hogy pedig ebből nem valami fényes ellátás telik, erről alkalmam volt meggyőződni Tangerben, ahol az egyik fogoly keservesen panaszkodott, hogy aznap még csak egy csésze feketekávé kapott.

Az is örömmel láttam, hogy Oránban majdnem mindenkinek van kutyája, a Brasserie Guillaume Tellben, ahol utitársammal vacsoráztunk, 2—3 kutya

szaladgált egyik asztaltól a másikhoz, melyeket a vendégek barátságosan végigsimogattak. De különösen jólesett tapasztalnom, hogy az egyszerűbb néposztály is tart kutyát és szeretettel bánik azzal. Az európai és arab halászok, akik hálóikkal a kikötőbe mentek, mind vittek kutyát is magukkal.

A tapasztaltak után persze érdekelt, hogy mi lehet az oka ennek a feltűnő állatszeretetnek s ezért vacsora után a Brasserie Guilleaunce Tell kávéházában, ahol egy német légionáriussal ismerkedtünk meg; első dolgom volt eziránt érdeklődni. Kérdezősködésemre elmondta, hogy Orán francia prefektusa nagy állatbarát s minden alkalmat megragad arra, hogy az állatok szeretetét a lakosság lelkületébe is átoltssa s amint láttuk, nemes fáradozását szép siker koronázta.

Amilyen örömmel láttam azonban Oránban az állatok megbecsülését, épp oly szomorúan tapasztaltam ennek ellenkezőjét különösen Tangerben, de egész Spanyolországban is.

Az angol fenhatóság alatt álló Gibraltárban valószínűleg megbotránkoztam azon a durvaságon, amellyel a gibraltári spanyol bércosis a „cochi“-jába fogott lóval bánik. Kivétel nélkül csak az ostor nyelével ütik a lovakat.

Annál szembeötlőbb ez, mert az angolok Gibraltárban pedáns rendet tartanak s köztudomású, hogy lelkes állatbarátok, hisz Nápolyban saját pénzükön tartanak állatvédő kirendeltségeket, hogy a délolaszok durvaságát tőlük telhetőleg megakadályozzák s Gibraltárban is a belső Waterport-gate-ben levő kaszárnyában minden katona lakásajtaja fölött kalitkát lát az idegen, amelyben egy-két madár énekel. Feltűnő tehát, hogy energikus rendőri büntető szabályokkal nem vetnek gátat a spanyolok állatkínzásának.

Azt hiszem, közel jár a valósághoz, aki ennek okát abban keresi, hogy az angol fenhatóság nem akarja magát a spanyol nép szemében népszerűtlenné tenni az állatkínzások gyakori megtorlásával s az állatvédelmet inkább feláldozza a praktikus gyarmatosító szellemnek.

Bámulatos egyébként, hogy mennyire nincs érzéke a spanyolnak az állat iránt.

Eltekintve a bikaviadalok embertelen kegyetlenkedéseitől, még élénken emlékezetemben van egy jelenet, amely tanújele ennek.

A Sevilla-Madrid-i fővasútvonal Baeza állomásán történt, hogy a hosszabb ideig ott veszteglő vonatról leszállva, egy szamarat vettem észre, amely kedvesen dugta be fejét az állomás alacsony kerítésén és farkával szorgalmasan hajszolta magáról a rászálló legyeket. Egy kis csemegével akartam neki szolgálni s ezért a reggelimnél Granadában megtakarított néhány darab kockacukorral kezdtem etetni.

A szamarat gazdája, egy alacsony, napsütött dél-spanyol helyett, hogy jóindulatomért hálás lett volna, a körülötte ácsorgó társaival együtt hangos kacagásba tört ki afölött, hogy egy bolond caballerro a szamarat cukorral eteti s mikor a cifrán felsallangozott csacsi, melynek szemmeláthatólag nagyon izlett a szokatlan

csemege, a nyakát kezdte nyujtogatni utánam, a kezében levő fütykőssel jól fejbeshintotta.

Bizonyára afrikai mór-maradvány ez még a különben udvarias és rokonszenves spanyol nép jellemében.

Dr. Barsy Aladár.

HIREK.

Tisztelt olvasóink szives elnézését kérjük, hogy lapunk február havi száma oly késedelmesen jelent meg. Tőlünk nem függő körülmények okozták e késést és rajta leszünk, hogy ez a sajnálatos eset ne ismétlődjék.

Személyi hir. Az O. Á. V. E. alelnökének, Monostori Károly kir. tanácsosnak leánya, Monostori Ágnes urnő jegyet váltott Kellner József ural.

Kubinyi Györgyné hagyománya. Kubinyi Györgyné urnő Budapesten elhalálozván az Országos Állatvédő Egyesületnek 600 koronás hagyományt juttatott. Az O. Á. V. E. kegyelettel fogja őrizni emlékét.

Egyesületalakulás Zalaszentgróton. Reischl Gyula takarékpénztári igazgatónak, a Szentgotthárd és Vidéke Állatvédő Egyesület buzgó választmányi tagjának fölszólítására fölkértük Zalaszentgróton a Zalavölgyi Hirlap szerkesztőjét, dr. Biró Károly ügyvédet és főmunkatársát, dr. Mező Ferenc polg. isk. igazgatót, hogy állatvédő egyesületet alakítsanak.

Sebészmadár. Az Erdélyi Lapokban Pausinger Károly jelenti, hogy a görögnyeszentimrei erdőben a múlt ősön egy szalonkát ejtettek el, melynek jobb-lába tollakkal be volt kötözve. Közlő szerint a szegény madár valószínűleg az előbbi vadászat alkalmával sérült meg és éjjel maga kötözte be magát. A közlő beküldött két fényképet, mely a madár bekötözött csüdjét ábrázolja.

Madárvédő előadás Nyiregyházán. A madarak életéről tartott előadást február 19-én nagyszámu és előkelő közönség előtt Szomjas Gusztáv tiszalökl földbirtokos a főgimnázium dísztermében. Szomjas Gusztáv nemcsak kitűnő mezőgazda hírében áll, hanem nagy szeretettel foglalkozik az ornithológiával, munkás, szorgalmas tagja a Magyar Ornithologiai Központnak. — Előadásán — a Szabolcsi Hirlap szerint — a magyar madárvilág legismertebb és legnépszerűbb szárnyasairól, azok életmódjáról és szokásairól tartott választékos nyelven, poétikus vonásokkal átszótt rendkívül érdekes és tanulságos előadást. A madarak oktan üldözését és pusztítását élesen elítélve, a madarak védelmére és gondozására buzdított, kimerítően ismertetvén a madárvédelmi eszközöket, így főleg a madárodvakat és a téli madáretetőket, melyeket jól sikerült vetített képekben is bemutatott.

A Besztercei Állatvédő Egyesület alakítása érdekében nagyban folynak az előkészületek. Az ottani lapok szerint Székely Sándor m. kir. főállatorvos f. hó 7-én délelőtt a rendőröknek előadást tartott az állatvédelemről és mindazt megmagyarázta, amit e tekintetben tud-

nok kell, hogy e módon a népet (fuvarosokat, kocsisokat stb.) kioktathassák, másodsorban figyelmeztethessék és harmadsorban az állatkinzókat feljelenthessék; egyben a taggyűjtésre nézve is megadta a szükséges útbaigazításokat, hogy Besztercén minél több tagot tudjanak megnyerni az állatvédelemnek. Az állatvédő egyesület alakuló közgyűlése március 25-én lesz az O. Á. V. E. képviselőjének részvételével.

TARTALOM: Felterjesztésünk a belügyminiszterhez a közvédelmi közg. tanfolyamok ügyében. — Az állatvédő egyesület megalakulása Vácon. — A borjuk erőszakos itatása. — *Egyesületi és szövetségi hírek:* Az Országos Állatvédő Egyesület köréből: Vargha Gyula dr. államtitkár. — Köszönet a hírlapoknak. — Kegyeletes alapítvány. — Budapesti madáretetők. — Rháde Károly. — Választmányi és végrehajtó-bizottsági ülés. — Eb-szájkosár kérdése. — Hatósági eljárás állatkinzás tárgyában. — Állatkinzás és madárüldözés. — *A szövetséges egyesületek köréből:* A Szentgotthárd és Vidéke Á. V. E. — A Vasvári Állatvédő Egyesület. — A Kassai Állatvédő Egyesület. — A Krassószörénymegyei Állatvédő Egyesület. — A Sárospármegyei Állatvédő Egyesület. — A Miskolci Állatvédő Egyesület. — A Szolnoki Állatvédő Egyesület. — A Nyiregyházai Állatvédő Egyesület. — Az Esztergomi Állatvédő Egyesület. — Állatvédelem Oránban. — *Hírek:* Tisztelt olvasóink. — Személyi hir. — Kubinyi Györgyné hagyománya. — Egyesületalakulás Zalaszentgróton. — Sebészmadár. — Madárvédő előadás Nyiregyházán. — A Besztercei Állatvédő Egyesület.

Szerkeszti FODOR ÁRPÁD áll. főgimn. tanár,
az O. Á. V. E. főtájkára, felelős szerkesztő.

Az Országos Állatvédő Egyesület helyiségében

(Budapest IX., Ernő-utca 11—13) kaphatók:

MÁDAY-CERNEL. Madárvédelmi törekvések Magyarországon. Ára 3 kor.

Ugyanaz, német nyelven, 2 kor. 40 fill.

MONOSTORI KÁROLY. Lógondozás. Ára 60 fill.

K. NAGY SÁNDOR. Az ember és a kutya. Védekezés a veszettség ellen. 3-ik kiadás. Ára 1 kor.

K. NAGY SÁNDOR. Ne bántsd az állatot! Az állatvédő törvények példákban. 80 képpel. Ára 3 kor.

K. NAGY SÁNDOR. Állatvédők törvénykönyve. Az állatvédelemre vonatkozó összes törvények és rendeletek gyűjteménye. 4-ik bővített kiadás. Ára 2 kor.

SZ. NAGY SÁNDOR. A latorcavölgyi pap. Széchy Gyula rajzaival. Ára kötve 2 korona helyett 1 kor.

BENEDEK ELEK, TURI M. ISTVÁN, PÓSA LAJOS, FÖLDES GÉZA. Elbeszélések az állatvilág köréből. Széchy Gyula rajzaival. Ára kötve 2 kor. helyett 1 kor.

CERNEL ISTVÁN. Az okszerű madárvédelem eszközei. Ára 30 fill.

RÓNA JENŐ. Állattani olvasókönyv. I. rész 3 kor., II. rész 3 kor. 50 fillér.

Dr. KUKULJEVIC JÓZSEF. Magyarország madárvédelmének története, fejlődése és jelenlegi állapota. Ára 1 kor.

Ne kinózd az állatokat! képes fali tábla, ára 2 kor.